

30 bibliai érv amellet, hogy Péter nem volt pápa

1. Nem Péter vallotta meg először Jézust Isten Fiának. Pétert Nátán apostol előzte meg ebben, aki Jézust emellett még Izráel királáynak mondta, ami többet mondott Péter hitvallásánál. Ezt jóval előbb mondja, mint amikor Péter kimondja a nagy vallástételét (Jn. 1,50). Tamás is így vallott Krisztusról (Jn. 20,28).

„Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya!”

2. Nem Péter találkozik először Jézussal (Jn. 1,35-40).

„Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt, és rátekintve Jézusra, aki arra járt, így szólt: "Íme, az Isten Báránya!" Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust. Jézus megfordult, és amikor meglátta, hogy követik őt, megszólította őket: "Mit kerestek?" Ők pedig ezt válaszolták: "Rabbi - ami azt jelenti: Mester -, hol van a lakásod?" Ő így szólt: "Jöjjetek, és meglátjátok." Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; körülbelül délután négy óra volt ekkor. A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól és követték őt, András, Simon Péter testvére volt az egyik.”

3. A Biblia több helyen mondja, hogy Krisztus a Kőszikla, és nem Péter (Zsolt 62,3; Zsolt. 18,32; Zsolt. 31,4; 1Kor. 10,4).

„ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.” (Zsolt. 62,3)

„Van-e Isten az ÚRon kívül? Van-e kőszikla Istenünkön kívül?” (Zsolt. 18,32)

„és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt.” (1Kor. 10,4)

„Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.” (Mt. 16,18)

Figyeljük meg, nem azt mondja Jézus, hogy „rád” építem fel egyházamat.

4. Péter megtagadta Jézust háromszor. Ezzel szemben a többi apostol simán elfutott Jézustól, amikor jöttek érte (Jn. 18,15-27).

„Péter ismét tagadta, és akkor nyomban megszólalt a kakas.” (27. vers)

5. Pál apostol az egyház vezetését bízza másokra. Ha Péter apostol valódi pápa lett volna, akkor miért van az, hogy nem ő, hanem Pál apostol irányítja az egyházat? Sőt, az 1Pt. 5,2-3 szerint Péter a saját maga életében rábizza az egyház vezetését másokra.

„legeltesétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.”

6. Péter nem veszi fel a főpásztor elnevezést, ami a római katolikus egyházban a pápát illeti (1Pt. 5,4):

„És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.”

7. Pál apostol többet szolgált, mint az összes apostol együttvéve (1Kor. 15,9-10). Ha ez így van, akkor Péter egyáltalán hogyan is lehetett pápa, akire az egyház összes gondja bízott, a római felfogás szerint?

“...én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert üldöztem Isten egyházát. De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.”

8. Pál apostol meg is dorgálja Pétert. Ez arra utal, hogy Pál apostolnak egyfajta tekintélye is volt, ami legalább akkora volt, mint Péternek (Gal. 2,11-14).

„Amikor pedig Kéfás Antióchiába jött, nyíltan szembeszálltam vele, mivel okot adott arra, hogy megfeddjem. Mielőtt ugyanis odajöttek néhányan Jakabtól, együtt evett a pogányokkal. Amikor pedig azok megérkeztek, visszahúzódott és elkülönült, mert félt a zsidó származású testvérektől. Képmutató módon viselkedett vele együtt a többi zsidó is, úgyhogy képmutatásukba még Barnabás is belesodródott. De amikor láttam, hogy nem az evangélium igazságának megfelelő egyenes úton járnak, mindnyájuk előtt ezt mondtam Kéfásnak: "Ha te zsidó létedre pogány módra, és nem zsidó módra élsz, hogyan kényszerítheted a pogányokat, hogy zsidó szokás szerint éljenek?"

9. A jeruzsálemi zsinaton nem Péter apostol székel, hanem Jakab. Mindenki elhallgat, amikor Péter felszólal és beszámol missziós tapasztalatairól, de Jakab az, aki rendeletet hoz arra nézve, hogy az apostolok mit cselekedjenek (ApCsel 15,13-22).

„Amikor elhallgattak, megszólalt Jakab, és ezt mondta: "Atyámfiak, férfiak, hallgassatok meg!" (13. vers)

10. Jakabot, János testvérét megölik, Pétert azonban csak börtönbe vetik, legalább is Jakabot rögtön végzik ki. Ha Péter pápa lett volna, tehát a korai kerezyén gyülekezet vezetője, akkor sokkal értelmesebb lett volna előbb Pétert megölnie, hogy ezzel leginkább legyengítse a keresztyén gyülekezetet. Ezzel szemben Jakab szenved mártírhalált, mint Péter (ApCsel 12,1-3).

„Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival. Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette. Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Akkor éppen a kovásztalan kenyerek napjai voltak.”

11. A jeruzsálemi gyülekezetet nem Péter vezeti egyedül, hanem Jánossal és Jakabbal (Gal. 2,9), de sőt inkább Jakabot (ApCsel 21,18). Továbbá nagyon kétséges, hogy a Biblia alapján Péter valaha járt is volna Rómában.

„Amikor Jakab, Kéfás és János, akiket oszlopoknak tekintettek, fölismerték az osztályrészemül jutott kegyelmet, az egyetértés jeléül kezüket nyújtották nekem és Barnabásnak: Mi apostolkodjunk a pogányok, ők meg a körülmetéltek körében.” (gal. 2,9)

„Másnap eljött Pál velünk együtt Jakabhoz, ahol a vének is jelen voltak mindnyájan.” (ApCsel 21,18)

12. A Biblia megemlíti, hogy a Szentlélek először Jakab apostolnak jelent meg, és nem Péternek (1Kor. 15,7). Hogy lehet ez, hogyha a római katolikus tanítás szerint a Szentlélek a pápát fogja vezérelni?

„Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak.”

13. Ehhez kapcsolódóan pedig amikor Péter visszatér a börtönből „Jakabnak és az atyafiaknak” szólnak, hogy jelentsék ezt a dolgot. Ez megint arra utal, hogy Jakabnak is vezető szerepe volt az akkori jeruzsálemi egyházban (ApCsel 12,17).

„Akkor intett nekik a kezével, hogy hallgassanak, és elbeszélte nekik, hogyan vezette ki az Úr a börtönből, és így szólt: "Mondjátok el ezeket Jakabnak és a testvéreknek!" Azután kiment, és más helyre távozott.”

14. Péter nem volt jelen Krisztus keresztfeszítésekor, hanem inkább János apostol, akinek azt mondja Jézus „Ímhol a te anyád” (Jn. 19,26-27).

„Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány.”

15. Péternek be is kell számolnia arról, hogy a pogányok között szolgált a jeruzsálemi gyülekezetnek (ApCsel 11,1-2):

„Meghallották azonban az apostolok és a Júdeában levő testvérek, hogy a pogányok is befogadták az Isten igéjét. Amikor aztán felment Péter Jeruzsálembe, vitatkoztak vele a zsidó származású hívők...”

16. János volt a szeretett tanítvány, és nem Péter, ami külön kiemeli János és Jézus különleges egymással való kapcsolatot (Jn. 19,26; 21,7.20).

„Szóla azért a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe...Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged?” (Jn. 21,7.20)

17. A megdicsőülés hegyére nemcsak Péter egyedül megy fel, hanem hárman: Jakab, János, és Péter (Jn. 17,1).

„És hat nap mulva magához vevé Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvivé őket magokban egy magas hegyre.”

18. Péter magát egyszerű prezbitertársnak mondja (társ, tehát az ő tisztjéből többen is voltak), és nem valami pápának (ezen szó nincsen is benne a Bibliában, hanem csak évszázadokkal a keresztyénség keletkezése után alakult ki) (1Pt. 5,1)

„A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanuja, és a megjelenendő dicsőségnek részese.”

19. Pál azért dorgálja meg a korintusiakat, mert azok pártot ütöttek maguk között, külön emberekhez csatolván magukat (1Kor. 1,12-13). A Biblia itt szigorúan elítéli Rómának azon felfogását, miszerint az egyházat egy ember vezesse, mint ahogyan a pápa ezt teszi. Az 1Kor. 1,12-13 szerint Péter nem is lehetett a gyülekezet legfelsőbb vezetője, mivel Kéfás (Péter) mellett fel van sorolva Apollós, Pál, illetve Krisztus. Sőt, azáltal, hogy Krisztus is fel van sorolva arra utal, hogy bűn egyenrangú egyházvezetőnek kijelölni Pétert (vagy Pált vagy Apollóst), mint Magát Krisztust. Az Ef. 5,23 szerint az egyház feje Krisztus és nem egy ember.

„Azt értem pedig, hogy mindenitek azt mondja: Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé. Vajjon részekre osztatott-é a Krisztus? Vajjon Pál feszítettett-é meg érettetek, vagy a Pál nevére kereszteltettetek-é meg?” (1Kor. 1,12-13)

„Mert a férj feje a feleségnek, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek.” (Ef. 5,23)

20. Az egyházban mindenki egyenrangú módon az egyetemes papsághoz tartozik, nem létezik az egyház szétválasztása laikus tagokra, illetve a klérusra. Továbbá Krisztus a Sarokkő, Akire az egész egyház felépül (1Pt. 2,4-9):

„Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt "kiválasztott és drága" ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. Ezért áll ez az Írásban: "Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkövet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg". Néktek, a hívőknek drága kincs; a hitetleneknek pedig az a kő, amelyet megvetettek az építők, sarokkövé lett, megütközés kövévé és botránkozás sziklájává; azok beleütköznek, mert nem engedelmessé válnak az igének. Ők erre is rendeltettek. Ti azonban választott nemzet, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;”

21. A mennyei Jeruzsálem 12 falán fel lesz írva a 12 apostol neve. Péteré, de az összes többi apostolé is (Jel. 21,14). Ez azt jelenti, hogy Péter nem volt kiemelkedő az apostolok közül, legfeljebb annyit jelent, hogy a többi apostolnak ugyanannyi tekintélye volt, mint Péternek.

„A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.”

22. Péter kijelenti Pál írásairól, hogy azok olykor nehezen érthetőek, és magyarázatra is szorulnak. Természetesen ezen írásokat nem Péter, hanem Pál tudná a legjobban magyarázni, ha már ő azoknak a szerzője. Így Péternek nem volt egyetemes tanítói-magyarázó szerepe az egyházban, mivel Pál apostol rengeteget tanított (2Pt. 3,15-16)! Pál apostol többet írt az újszövetségi levelek közül, mint Péter.

„És a mi Urunknak hosszútűrését idvességesnek tartjátok; a miképpen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a neki adott bölcsesség szerint; Szinte minden levelében is, a mikor ezekről

beszél azokban; a melyekben vannak némely nehezen érthető dolgok, a miket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnék-csavarnak, mint egyéb írásokat is, a magok vesztére.”

23. Krisztus feltámadása után Péter és egy másik tanítvány az üres sírhoz futnak. A másik tanítvány az első, aki odaérkezik elsőnek a sírhoz. Péter megy be előtte, de a másik tanítvány az első, aki hisz, mivel látta Jézus összegöngyölt ruháit annak jeléül, hogy feltámadt, és nem Péter (Jn. 20,3-8). Ez pedig mind annak előtte történt, hogy Péter meglátta volna a feltámadt Krisztust a saját szemével (lásd Jn. 21,7).

„Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. Együtt futnak vala pedig mindketten; de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; És lehajolván látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. Megjöve azután simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba; és látá, hogy a lepedők ott vannak. És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölytve egy helyen. Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala.”

24. Péternek volt felesége, amint a többi apostolnak is volt (1Kor. 9,5). Hát hol a cölibátus?

„Nincs-e szabadságunk arra, hogy keresztyén feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostol, meg az Úr testvérei és Kéfás?”

25. Péterre pusztán a körülmetélés evangéliuma van rábízva (Gal. 2,7-8). Ha Péter egyetemeskörű pápa lett volna, akkor miért nem a teljes világ megevangélizálása lett volna a feladata?

„Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülmetéletlenség evangyélioma, mint Péterre a körülmetélésé. Mert aki munkálkodott Péter által a körülmetéltek közötti apostolságban, az munkálkodott énáltalam is a pogányok között.”

26. Sőt, Pétert küldik ki Samáriába hogy hirdesse az örömhírt, tehát nem ő küld ki másokat (ApCsel 8,14).

„Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária befogadta az Isten igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost.”

27. Jézus mellett az ördögök nemhogy Pétert nem ismerik, hanem Pált (ApCsel 19,15).

„Felevén pedig a gonosz lélek, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kicsodák vagytok?”

28. Az Úr az apostolokat (így Pétert is) utolsóknak állította az egyházban, nem első helyre, mint amilyen helyet a pápa foglal el az egyházban (1Kor. 4,9):

„Mert úgy gondolom, hogy Isten minket, apostolokat, utolsókul állított, mint akiket halálra szántak, mert látványossággá lettünk a világnak, az angyaloknak és az embereknek.”

29. Péter egyszerű halász volt, aki szegénységben élt és mindenét ott hagyta hogy Jézust kövesse. Ezt hasonlítsuk össze ahhoz a pompához, ami a pápát körülveszi (Mk. 10,28):

„Péter megszólalt, és ezt mondta neki: "Íme, mi elhagytunk mindent, és követőid lettünk.”

30. Nemcsak Péter van együtt Jézussal, amikor a Gecsemáné kertben szenved (Mk. 14,33):

„Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, azután rettegni és gyötrődni kezdett...”